

[Kim Behnke]

udtaler, at nu er det også ved den tid, hvor vi må have strammet op, og nu er det for galt med den udlændingepolitik, der bliver ført her i landet.

Så er det jo så dejlig nemt, når tingene foregår bag en lukket dør i Folketingets Finansudvalg, for næste gang, man er ude på kroen, har man ikke mulighed for at vide præcis, hvad der er foregået i Folketingets Finansudvalg.

Det egentlige formål med dette forslag er derfor selvfølgelig, at de enkelte medlemmer skal have lov til ved at trykke på rød, gul eller grøn knap her i salen at vise, hvad de ærligt mener, i det spinkle håb, at vi så kan slippe for flere vidtløftige pressemeddelelser til ære for den lokale valgkreds.

For vi er da ikke mere naive i Fremskridtspartiet, end at vi godt er klar over, at der desværre er et kæmpe flertal her i salen, der mener, at det er helt i orden, at vi skal ofre penge på disse yderligere tusind flygtninge.

Men hvorfor kom aktstykket overhovedet til Folketingets Finansudvalg? På finansloven var der budgetteret med, at vi skulle modtage 3.000 flygtninge. Og som ordføreren for Fremskridtspartiet allerede har gjort opmærksom på, er det en kendt procedure, at man hvert år sætter et antal på finansloven og hvert år må konstatere, at det ikke holder. Og så må man altså i Finansministeriet og andre steder for at hente yderligere bevillinger.

Men i år har der været et endnu mere interessant forløb. I bilag 15-09 til Folketingets Finansudvalg skriver Socialministeriet den 27. maj følgende:

»Udgiften i 1991 skønnes nu til i alt ca. 430 mio. kr., hvilket er 12 mio. kr. mindre end bevilget på finansloven for 1991.«

Efter nogle overvejelser om alle disse integrationsmåneder – forsorgsmåneder, som det hedder – kommer det interessante:

»Det bevilgede forsorgsmånedsantal giver således mulighed for modtagelse af mere end 3.000 flygtninge og familiesammenførte.«

Det var, hvad Socialministeriet skrev den 27. maj 1991.

Hvad er der så sket i mellemtiden? I maj måned havde man altså penge; da kunne man konstatere, at udgifterne til integration af den enkelte var lavere, end man havde regnet med, så der var plads til flere. I oktober måned konstaterer man, at man har brugt alle pengene til

de 3.000 og har brug for penge til yderligere 1.000. Der er simpelt hen noget, der ikke hænger sammen.

Så kan vi gå en tur i Justitsministeriet og se, hvad man har at sige til sagen dér. Justitsministeriet har i bilag 11-26, der er et brev af 18. juni 1991 til Folketingets Finansudvalg, også beskrevet situationen, som den ser ud for Direktoratet for Udlændinge. De skriver:

»På baggrund heraf skønner Direktoratet for Udlændinge, at det samlede antal spontane asylansøgere i 1991 vil udgøre i størrelsesordenen 4.500–5.000. Det samlede antal flygtninge m.v., der overgives til Dansk Flygtningehjælp . . .« – og indskudt vil jeg sige, at det altså er dem, der interesserer os i denne forbindelse – »skønnes at ligge i størrelsesordenen ca. 3.500,« – og så kommer det – »hvoraf formentlig 2.500-2.700 vil være spontant indrejste asylansøgere.«

Det var i juni måned, at Direktoratet for Udlændinge havde den vurdering af situationen.

Hvad er det, der er sket fra juni måned til oktober måned, som gør, at vi lige pludselig står og har fået 1.000 flygtninge mere, end vi havde regnet med? Det glemte socialministeren at fortælle, for det er da rigtigt, som flere ordførere har sagt, at vi jo har loven, og at den skal holdes, så vi må give de pågældende mennesker det kostbare 18-måneders-program. Men hvad er det for hændelser, der har fundet sted, som har fået antallet af spontanflygtninge til lige pludselig at stige så kraftigt – og det er jo en kraftig stigning, for det er en stigning på 30 pct. – at det er 4.000 i stedet for 3.000? Hvorfor er der den stigning på de 30 pct. i forhold til de oplysninger, både Justitsministeriet og Socialministeriet har givet tidligere på året? Det mangler vi svar på.

Særlig Venstres ordfører havde nogle fine formuleringer om, at dette her var helt hen i vejret, og at det var grotesk, at Fremskridtspartiet tager sagen op på den måde. Lad mig i al fredsommelighed sige til Venstres ordfører, at vi faktisk synes, det er mere grotesk, at vi ofrer 7.000 kr. om måneden i integrationsperioden på ikkedanske statsborgere – på såkaldte flygtninge – samtidig med at vi spiser vores egne pensionister af med i størrelsesordenen 4.500 kr. om måneden. Hvorfor koster det mere? Hvorfor vil vi give flere penge på udlændinge, der kommer hertil, end vi vil give vores egne